

tidligere, naar man paa rette Maade har bestræbt sig derfor; det er ogsaa tidligere naaet med megen Virkning.

Jeg vil gerne gøre et Par korte Bemærkninger om den Agitation, der er drevet om denne Sag. Ser jeg først paa den Agitation, der er drevet fra beskyttelsesvenlig Side, mener jeg, at den største Fejl, her er begaaet, er den, at man har villet forsvare for meget, og derved har man opnaaet kun at forsvare alt for lidt. Man har i det hele taget ved fra den Side alt for meget at tilskære Sagen storpolitisk efter min Overbevisning svækket denne Sag i ikke ganske ringe Grad. Vi maa ikke skjule, at der paa dette Omraade under den gældende Toldlov er sket en Udvikling, som har lagt for Dagen, at man ikke kan forsvare alt, hvad der er opstaaet under denne Tilstand. Der er Omraader, hvor Beskyttelsen er saa omfattende og udnyttes paa en saadan Maade, at det ikke kan forsvares at opretholde den. Det gaar her saaledes, som jeg har udtrykt ved en anden Lejlighed, at den overdrevne Beskyttelse er den berettigede Beskyttelses værste Fjende. Naar Agitationen til den anden Side har været drevet med saa megen Virkning, som den er, har det i ikke ringe Grad ligget i, at Beskyttelsen paa ikke saa faa Omraader er af et Omfang, som ikke bør opretholdes. Se vi paa enkelte Industrier — jeg skal forbigaa en saadan Industri som Glassliberiet paa Frederiksberg, der kun er en mindre Industri, og hvor vi allerede i Toldkommissionen i sin Tid vare opmærksomme paa den Urimelighed, der bestaar her —, se vi f. Eks. paa Papirindustrien, turde det være, at den virkelig, som den højtærede Finansminister sagde ved 1ste Behandling, virker her i Landet som en Trust. Den har virket som en fuldstændig Hindring for, at nogen anden Fabrikation af tilsvarende Art kunde faa Afsætning her i Landet, og det bør ikke være Meningen. Den højtærede Finansminister advarede mod at have alt for megen Tillid til Andragender, og jeg kan i nogen Maade være enig med ham, om end ikke fuldstændig. Men ser man paa et enkelt Andragende, nemlig netop det fra Papirindustrien, virker det højt ejendommeligt, naar man ved, at den har været saaledes stillet, at den i Løbet af faa Aar kunde opsamle en saadan Kapital, at den kunde forære Aktionærerne en Friaktie, som beløb sig til 25 pCt. af det oprindelige Aktiebeløb. Saa er det jo en Virksomhed, der har arbejdet med ganske god Fordel,

og dette kan siges saa meget mere, som vi alle vide, at er der noget af de store Industriforetagender, som er overkapitaliseret, som har erhvervet de forskellige Fabrikker til overdreven Pris og anbragt overdrevne Kapitaler deri, er der intet Selskab, om hvilket dette kan siges med den Sikkerhed som om dette her. Naar de derfor i deres Andragende sige til os — det er kun en Linie —, at de have kun i de sidste 4 Aar betalt Aktionærerne over 6 pCt. p. a. i Udbytte, er det en ganske ejendommelig Oplysning, som gør, at vi maa se paa visse Andragender med nogen Mistænksomhed. Forholdet har jo her i de senere Aar i Virkeligheden været det, jeg omtalte, at trods det, at Aktiebeløbet er forhøjet ad den omtalte Vej, have de kunnet give baade 10 og 12 pCt. i Udbytte. Jeg mener derfor, det er berettiget, at vi paa Omraader som det, hvorom jeg her taler, nedsætte Toldbeskyttelsen.

Samtidig med, at jeg taler om Papirbeskyttelsen, er der et andet Andragende, som jeg af rent psykologiske Grunde ikke kan undlade at gøre opmærksom paa. De Herrer ville lægge Mærke til, at man i adskillige Blade i Landet drøfter Toldspørgsmaalet i denne Tid. Nogle ytre Ønske i een Retning, andre i en anden. Jeg tænker her særlig paa dem, som i meget stor Udstrækning angribe dem, som ville nedsætte Toldbeskyttelsen. Det er ret ejendommeligt at se, at disse Blade, som ere organiserede og have deres Bestyrelse, gennem denne andrage om ikke igen at forhøje den Beskyttelse af Avispapir, som Finansministeren har foreslaaet nedsat. Dette er en underlig Selvmodsigelse at bringe sig i, og det bringer en til at tænke paa de Folk i Norge, der, da man begyndte paa Jernbanebygning, sagde, at de vilde have Jernbane omkring ad Dalby, „for der bo vi“.

Der kan nævnes andre Omraader, hvor Stillingen er tilsvarende til Papirindustriens, f. Eks. Tændstikfabrikationen. Ogsaa her have vi et Foretagende, om hvilket det maa siges, at det er overkapitaliseret, og det er bragt dertil, at Beskyttelsen er udnyttet fuldtud, og kommet saa vidt, at Købmændene her i Landet have sluttet sig sammen for at anlægge en af de bestaaende Tændstikfabrikker uafhængig Fabrik for ikke at være under den Beherskelse, man for Tiden er under paa Grund af Beskyttelsens Højde.

Men naar jeg ser paa Sagen saaledes, mener jeg, det havde været klogt, om man fra beskyttelsesvenlig Side vilde have er-